

OBSAH

<i>Oliver Goldsmith a jeho Farář wakefieldský</i>	7
<i>Poznámka úvodem</i>	19
Kapitola I	
<i>popisuje rodinu wakefieldskou, ve které převládá příbuzenská podobnost myslí i osob samých</i>	21
Kapitola II	
<i>Rodina se octne v neštěstí. Ztráta pozemských statků slouží pouze ke zvýšení hrdosti počestných lidí</i>	25
Kapitola III	
<i>Stěhování. Zkušenost vesměs učí, že každý z nás je konec konců strůjcem svého štěstí sám</i>	29
Kapitola IV	
<i>dokazuje, že i v nejskrovnějším postavení může člověk nalézt štěstí, jež nezáleží na hmotných poměrech, nýbrž na povaze člověka</i>	37
Kapitola V	
<i>uvádí novou vznešenou známost. Več skládáme největší naděje, ukáže se obyčejně nejosudnější</i>	41
Kapitola VI	
<i>Šťastný život u venkovského krbu</i>	46
Kapitola VII	
<i>popisuje jednoho tuze vtipného městského hejska. I nejhoupější lidé se mohou naučit duchaplnosti na jeden nebo dva večery</i>	50
Kapitola VIII	
<i>Milostná plotka, jež nevypadá příliš slibně, přece však může vést k velikému štěstí</i>	55
Kapitola IX	
<i>představuje dvě velmi vznešené dámy. Čím honosněji jsou lidé vystrojeni, tím lepší zdání vzbuzují o svém vzdělání</i>	64

Kapitola X	<i>Naše rodina se chce měřiti s lépe postavenými. Nesnáze, v nichž se ocitají chudí, chtějí-li se vypínat nad své poměry</i>	68
Kapitola XI	<i>Rodina stále ještě trvá na svém úmyslu nositi hlavu vysoko</i>	73
Kapitola XII	<i>Osud se zřejmě rozhodl rodinu wakefieldskou ponižovat. Hanba je často bolestnější než skutečné neštěstí</i>	79
Kapitola XIII	<i>V panu Burchellovi jest objeven nepřítel, neboť si dovolil dát radu nepřilíš příjemnou</i>	85
Kapitola XIV	<i>Nová zklamání aneb důkaz o tom, že zdánlivé nehody mohou být ve skutečnosti požehnáním</i>	89
Kapitola XV	<i>odhaluje naráz veškerou mrzkost páně Burchellovu. Jak je poštilé býti přemoudřelým</i>	96
Kapitola XVI	<i>Rodina použije lsti, ta se však setká se lstí ještě prohnanejší</i>	102
Kapitola XVII	<i>Sotva se najde ctnost, která by odolala dlouhému a příjemnému pokušení</i>	109
Kapitola XVIII	<i>Otec hledá ztracené dítě, aby je navrátil ctnosti</i>	118
Kapitola XIX	<i>popisuje osobu, jež je nespokojena se současnou vládou a obává se ztráty našich svobod</i>	123
Kapitola XX	<i>Příběh toulavého filosofa, jenž hledá nové zážitky, avšak ztratí spokojenost</i>	133
Kapitola XXI	<i>Přátelství nešlechetníků má krátký život, neboť trvá jen potud, pokud jim přináší prospěch</i>	149

Kapitola XXII		
	<i>Snadno se odpouští tam, kde je láska základem</i>	159
Kapitola XXIII		
	<i>Pouze ti, kdož se provinili, mohou být dlouho a úplně nešťastnými</i>	164
Kapitola XXIV		
	<i>Nová pohroma</i>	169
Kapitola XXV		
	<i>I to nejbědnější postavení je vždycky prováděno nějakou útěchou</i>	174
Kapitola XXVI		
	<i>Náprava ve vězení. Zákony by byly dokonalé, kdyby nejen trestaly, nýbrž i odměňovaly</i>	179
Kapitola XXVII		
	<i>pokračuje o témž předmětu</i>	185
Kapitola XXVIII		
	<i>Štěstí i bída jsou na tomto světě spíše výsledkem prozíravosti než ctnosti. Světské trampoty a radosti považuje nebe za věci o sobě příliš nicotné a nehodné toho, aby se staralo o jejich přiměřené rozdělování</i>	190
Kapitola XXIX		
	<i>dokazuje, že se Prozřetelnost chová stejně nestranně k šťastným i bídným zde na zemi a že podle povahy radosti a žalu docela určitě odplácí nešťastným za jejich útrapy v životě příštím</i>	202
Kapitola XXX		
	<i>odkrývá šťastnější vyhlídky. Budme neochvějní a Štěstěna se posléze přikloní na naši stranu</i>	207
Kapitola XXXI		
	<i>Dřívější dobrodiní je nyní spláceno s neočekávanými úroky</i>	217
Kapitola XXXII		
	<i>Závěr</i>	234
Vysvětlivky		239